

РЕШЕНИЕ

№ 5959

гр. София, 06.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 62 СЪСТАВ, в публично заседание на дванадесети май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ЕВЕЛИНА ОГН. МАРИНОВА

при участието на секретаря МАРИАНА ИВ. СОКОЛОВА
като разгледа докладваното от ЕВЕЛИНА ОГН. МАРИНОВА Гражданско дело № 20211110167101 по описа за 2021 година

Производството е образувано по искова молба от „****“ ***, с която против В. БЛ. БЛ., Л.Х. Б., П. ХР. Б., БЛ. ХР. Б. са предявени иски с правно основание чл.422, вр. чл.415 ГПК, вр. чл.79, ал.1 ЗЗД, вр. чл.149 ЗЕ и чл.422, вр. чл.415 ГПК, вр. чл.86, ал.1 ЗЗД.

С исковата молба и уточнителна молба от 21.02.2022 г. ищецът твърди, че между него и ответниците е възникнало договорно правоотношение с предмет – доставка на топлинна енергия /ТЕ/ за битови нужди за топлоснабден имот: апартамент № 37, находящ се в гр. ***, пл. „****“ № 7, вх. В, ет. 2, аб. № 15275, като ответниците имат качеството битови клиенти на ТЕ и му дължат разделно, както следва: В. БЛ. БЛ. – 5/8, а Л.Х. Б., П. ХР. Б. и БЛ. ХР. Б. – по 1/8 от следните суми: 4 867, 66 лв. – главница, представляваща стойност на доставената топлинна енергия за периода м.05.2017 г. – м.04.2019 г., ведно със законната лихва от 30.08.2021 г. до окончателното изплащане; 1 141 лв. – мораторна лихва за периода 15.09.2018 г. – 05.08.2021 г.; 19, 30 лв. – главница, представляваща цена на услугата дялово разпределение за периода м.07.2018 г. – м.04.2019 г.; 4, 95 лв. мораторна лихва за периода 31.08.2018 г. – 05.08.2021 г.

Твърди, че в негова полза е издадена заповед за изпълнение по чл.410 ГПК от 09.09.2021 г. по ч.гр.д. № 50573/2021 г. на СРС, ГО, 62 състав. Претендира установяване на вземанията си по исков ред. Претендира разноси.

В срока по чл.131 ГПК е постъпил отговор на исковата молба от ответниците В. БЛ. БЛ., ЛЮБК. ХР. Б., П. ХР. Б. и БЛ. ХР. Б., с които оспорват исковите. Позовават се на изтекла погасителна давност. Молят съда да отхвърли предявените иски.

Третото лице-помагач на страната на ищеца „****“ *** /с предишно фирмено наименование „*** ****“ ***/ изразява становище за основателност на предявените иски.

Съдът, като прецени доказателствата по делото и доводите на страните, съгласно разпоредбата на чл.235, ал.2 ГПК, намира за установено следното:

Със заявление от 30.08.2021 г. „****“ *** е сезирала съда с искане за издаване на заповед за изпълнение по чл.410 ГПК срещу В. БЛ. БЛ., Л.Х. Б., П. ХР. Б. и БЛ. ХР. Б. за сумата 4 867, 66 лв. – главница, представляваща стойност на доставената топлинна енергия за топлоснабден имот с адрес: гр. ***, пл. „****“ № 7, вх. В, ет. 2, ап. 37, аб. № 15275 за периода м.05.2017 г. – м.04.2019 г.; сумата 1 141 лв. – мораторна лихва за периода 15.09.2018 г. – 05.08.2021 г.; сумата 19, 30 лв. – главница, представляваща цена на услугата дялово разпределение за периода м.07.2018 г. – м.04.2019 г.; сумата 4, 95 лв. мораторна лихва за периода 31.08.2018 г. – 05.08.2021 г.

С разпореждане от 09.09.2021 г. е издадена исканата заповед за изпълнение, като в полза на заявителя е присъдена и сумата от 120, 66 лв. държавна такса и 50 лв. юрисконсултско възнаграждение.

В срока по чл.414 ГПК са депозирани възражения от страна на длъжниците.

В срока по чл.415, ал.1, т.1 ГПК заявителят е предявил иски за установяване на вземанията си по исков ред.

Между страните е отделено като безспорно обстоятелството, че процесният имот е придобит от Х.Ц.Б. и В. БЛ. БЛ. в режим на СИО.

Видно от удостоверение за наследници от 28.05.2004 г., изд. от ***, Х.Ц.Б. в починал на 25.03.2004 г., като е оставил наследници по закон: В. БЛ. БЛ. – съпруга, Л.Х. Б. – дъщеря, БЛ. ХР. Б. – дъщеря и П. ХР. Б. – дъщеря.

Между страните е отделено като безспорно обстоятелството, че през исковия период ответниците са имали качеството съсобственици на процесния имот.

Представен е протокол от проведено на 08.10.2001 г. Общо събрание на етажните собственици на адрес: гр. ***, пл. „****“ № 7, вх. В, на което те са взели решение да се сключи договор с „***“ ***, за индивидуално разпределение на топлинната енергия, като услугата се възложи на „***“ ***. В този протокол е съставен и списък на етажните собственици, които с подписите си са удостоверили горното решение.

Представен е договор № ТС-629/11.10.2001 г., сключен между ЕС на адрес: гр. ***, пл. „****“ № 7, вх. В като възложител и „***“ *** като изпълнител за извършване на услугата дялово разпределение.

Пред СРС е ангажиран договор, сключен между „****“ *** – възложител и „****“ *** – изпълнител, при общи условия за извършване на услугата дялово разпределение на топлинната енергия по чл.139в, ал.2 ЗЕ. По силата на договора възложителят е възложил на изпълнителя, който е приел да извършва услугата дялово разпределение на топлинната енергия между потребителите в сгради етажна собственост или в сграда с повече от един потребител в гр. София, при спазване на изискванията на Общите условия за извършване на услугата дялово разпределение на топлинната енергия, одобрени от ДКЕВР с решение № ОУ-024/10.08.2007 г., срещу насрещното задължение на възложителя да заплаща договореното възнаграждение.

Представени са 2 бр. индивидуални справки за използвана топлинна енергия за процесния имот: за периода м.05.2017 г. – м.04.2018 г. на стойност 246, 99 лв. за доплащане и за периода м.05.2018 г. – м.04.2019 г. на стойност 299, 58 лв. за възстановяване.

Представени са 2 бр. формуляри за отчет за процесния имот от 20.06.2019 г. и 11.06.2018 г., подписани за клиент.

От заключението на съдебно-техническата експертиза, изготвена от вещото лице

В.Т., се установява, че общият топломер в абонатната станция се отчита по електронен път в началото на всеки месец. Посредством т.н. „терминал“ се сменя показанието на топлинна енергия в 0:00 часа на първо число от месеца. От отчетеното количество топлинна енергия се приспадат технологичните разходи в абонатната станция за сметка на топлопреносното дружество и разликата се разпределя между всички потребители – за отопление /имот и сградна инсталация/. В случая технологичните разходи в абонатната станция са приспаднали от топлопреносното предприятие. Фирма „****“ извършва дяловото разпределение на консумираната от абонатите топлинна енергия в края на всеки отоплителен сезон, като изчислява реално потребеното количество топлинна енергия в съответствие с нормативната база. Изчисленията са извършени в съответствие с действащата към процесния период нормативна уредба за топлоснабдяването. За исковия период е начислена топлинна енергия за 3 бр. отоплителни тела с монтирани ИРРО. Начислена е топлинна енергия за отопление на имота, топлинна енергия, отдадена от сградната инсталация, и топлинна енергия за БГВ – за 3 бр. потребители при норма на разход 140 л на обитател за денонощие в съответствие с чл.69, т.2 от Наредбата за топлоснабдяването, като в имота няма узаконен водомер за топла вода. През исковия период фирмата за дялово разпределение е изготвила две изравнителни сметки: за периода м.05.2017 г. – м.04.2018 г. за сумата от 246, 99 лв. за доплащане, за периода м.05.2018 г. – м.04.2019 г. за сумата от 299, 58 лв. за връщане, като крайният резултат от изравняването за периода е сума за възстановяване в размер на 52, 59 лв.

Констатира се, че стойността на доставената топлинна енергия през исковия период възлиза на сумата от 4 840, 31 лв., формирана като разлика между фактурираната по прогнозни стойности сума от 4 892, 90 лв. и сумата за възстановяване от изравнителни сметки в размер на 52, 59 лв. В посочената сума не са включени предишни неплатени просрочени суми и лихви по тях.

Констатирана е дължимата сума за дялово разпределение в периода м.07.2018 г. – м.04.2019 г. в размер на 19, 30 лв.

Установи се от заключението на съдебно-счетоводната експертиза, изготвена от вещото лице Е. И., че няма данни за извършени плащания за исковия период. Констатира се задължение за цена на дяловото разпределение в периода м.07.2018 г. – м.04.2019 в размер на 19, 30 лв.

При така установеното съдът намира от правна страна следното:

В предмета на делото са включени установителни искиове, предявени в срока по чл.415 ГПК от кредитор, в чиято полза е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 ГПК, срещу която в срока по чл.414 ГПК са депозираны възражения от длъжниците. Целта на ищеца е да се установи със сила на пресъдено нещо спрямо другата страна съществуването на вземанията, предмет на издадената заповед за изпълнение по чл.410 ГПК.

Съгласно нормата на чл.153 ЗЕ в редакцията, действала до 17.07.2012 г., всички собственици и титуляри на вещно право на ползване в сграда - етажна собственост, присъединени към абонатна станция или към нейно самостоятелно отклонение, са „потребители на топлинна енергия“.

Понятието „потребител на топлинна енергия за битови нужди“ е дефинирано в §1, т.42 ДР ЗЕ /отм./, действал до 17.07.2012 г., като физическо лице – собственик или

ползвател на имот, което ползва топлинна енергия с топлопреносител гореща вода или пара за отопление, климатизация или горещо водоснабдяване.

След отмяната на §1, т.42 от ДР на ЗЕ и с влизане в сила на измененията на ЗЕ от 17.07.2012 г. е въведено понятието „клиент на топлинна енергия“, което е еквивалентно по смисъл на понятието „потребител на топлинна енергия“. Според новата редакция на чл.153, ал.1 ЗЕ всички собственици и титуляри на вещно право на ползване в сграда – етажна собственост, присъединени към абонатна станция или към нейно самостоятелно отклонение, са клиенти на топлинна енергия и са длъжни да монтират средства за дялово разпределение на отоплителните тела в имотите си и да заплащат цена за топлинната енергия.

С т.1 на ТР № 2/2017 г. от 17.05.2018 г., постановено по тълк. дело № 2/2017 г. на ОСГК на ВКС, са дадени задължителни разяснения относно хипотезата, при която топлоснабденият имот е предоставен за ползване по силата на договорно правоотношение. В мотивите му е посочено, че предоставяйки съгласието си за топлофициране на сградата, собствениците и титулярите на ограниченото вещно право на ползване са подразбираните клиенти на топлинна енергия за битови нужди, към които са адресирани одобрените от КЕВР публично оповестени общи условия на топлопреносното предприятие. В това си качество на клиенти на топлинна енергия те са страна по продажбеното правоотношение с топлопреносното предприятие с предмет - доставка на топлинна енергия за битови нужди (чл.153, ал.1 ЗЕ) и дължат цената на доставената топлинна енергия.

Въз основа на отделените за безспорни между страните обстоятелства – че процесният имот е придобит от Х.Ц.Б. и В. БЛ. БЛ. в режим на СИО и представеното удостоверение за наследници на Х.Ц.Б. се налага извод, че със смъртта на Х.Б. СИО се е прекратила при равни дялове – по 1/2, като неговата 1/2 е придобита по наследяване от В. БЛ. БЛ., Л.Х. Б., БЛ. ХР. Б. и П. ХР. Б., както следва – по 1/8 за всяка от тях, на основание чл.5, ал.1, вр. чл.9, ал.1 ЗН.

Между страните е отделено като безспорно обстоятелството, че през исковия период ответниците се легитимират като съсобственици на процесния имот. Съдът намира, че дяловете в съсобствеността са, както следва: В. БЛ. БЛ. – 5/8 (притежаваната от нея 1/2 + придобитата по наследяване от съпруга ѝ 1/8), Л.Х. Б. – 1/8, БЛ. ХР. Б. – 1/8 и П. ХР. Б. – 1/8. От качеството на ответниците на съсобственици на топлоснабден имот произтича и качеството им на клиенти на топлинна енергия за битови нужди.

Нормата на чл.150, ал.1 ЗЕ регламентира продажбата на топлинна енергия от топлопреносно предприятие на потребители /клиенти/ на топлинна енергия за битови нужди, като постановява, че тя се осъществява при публично известни общи условия, предложени от топлопреносното предприятие и одобрени от ДКЕВР, в които се урежда съдържанието на договора. С оглед тази нормативна уредба между главните страни по спора за процесния период е сключен договор за продажба на топлинна енергия за битови нужди при публично известни общи условия за продажба, каквито са Общите условия на ищеца от 2016 г., одобрени с решение № ОУ-1/27.06.2016 г. на КЕВР, публикувани във вестник „Монитор“ от 11.07.2016 г., в сила от 11.08.2016 г.

Договорното правоотношение по продажба на топлинна енергия при общи условия възниква между топлопреносно предприятие и потребителя /клиента/, по силата на закона – чл.150 ЗЕ, без да е необходимо изрично изявление на ответника – потребител, вкл. и относно приемането на Общите условия, в който смисъл е и

съдебната практика, обективирана в решение № 35/21.02.2014 г. по гр.д.№ 3184/2013 г. на ВКС, III ГО, постановено по реда на чл.290 ГПК.

Съгласно разпоредбата на чл.139, ал.1 от ЗЕ разпределението на топлинната енергия в сграда - етажна собственост, се извършва по система за дялово разпределение. Начинът за извършване на дяловото разпределение е регламентиран в ЗЕ (чл.139 – чл.148) и Наредбата за топлоснабдяването.

В случая измерването на индивидуалното потребление на топлинна енергия и вътрешното разпределение на разходите за отопление и топла вода между топлоснабдения имот в сградата в режим на етажна собственост е възложено от етажните собственици на „*** ***“ *** с договор, сключен от упълномощен представител на етажните собственици. Третото лице – помагач е осъществявало услугата дялово разпределение за топлоснабдения имот за исковия период, което обстоятелство не е спорно между страните.

В нормата на чл.156 ЗЕ е регламентирано уреждане на отношенията между топлопреносното предприятие и потребителите на топлина енергия в сгради – етажна собственост, въз основа на принципа за реално доставената на границата на собствеността топлинна енергия, като всеки потребител дължи заплащането на реално потребената въз основа на отчетните единици топлинна енергия от средствата за дялово разпределение, монтирани на отоплителните тела в жилището и съответната част от стойността на топлинната енергия, отдадена от сградната инсталация.

В изпълнение на доказателствената си тежест ищецът е поискал и съответно е допуснато изслушването на съдебно-техническа експертиза, която е изготвена въз основа на приложените по делото и допълнително изискани документи, въз основа на които вещото лице е дало заключение относно реално потребената от ответника топлинна енергия през процесния период, в съответствие с разпоредбите на раздел VI от глава X на ЗЕ. Вещото лице е съобщило, че дяловото разпределение на топлинната енергия за имота през процесния период е извършено правилно, съобразно изискванията на действащата през периода нормативна уредба. От заключението на вещото лице се установява, че стойността на реално потребената топлинна енергия за исковия период м.05.2017 г. – м.04.2019 г. възлиза на сумата от 4 840, 31 лв., формирана като разлика между фактурираната по прогнозни стойности сума от 4 892, 90 лв. и сумата за възстановяване от изравнителни сметки в размер на 52, 59 лв.

Съдът определя стойността на доставената топлинна енергия въз основа на заключението на СТЕ. Независимо от посоченото, с оглед заявеното от ответниците възражение във връзка с предприетото от ищеца сторниране на фактури, следва да се отбележи, че правната регламентация на условията за издаване на известие е уредена в чл.115, ал.3 ЗДДС. Съгласно тази разпоредба във връзка с чл.114 ЗДДС е допустимо издаване на кредитно, респ. дебитно известие при положение, че е изменена данъчната основа. Именно това е сторено във връзка с извършеното от ФДР дялово разпределение и изготвените изравнителни сметки.

От страна на ответниците своевременно е направено възражение за погасителна давност, по отношение на което съдът намира следното:

Съгласно задължителните разяснения, дадени с ТР № 3 от 18.05.2012 г. по тълк. д. № 3/2011 г. на ВКС, ОСГТК, вземанията на топлоснабдителните дружества са периодични по смисъла на чл.111, б. „в“ ЗЗД, поради което се погасяват с изтичането на тригодишна давност. Задълженията на потребителите на предоставяните от тези дружества стоки и услуги са за изпълнение на повтарящи се парични задължения,

имащи единен правопораждащ факт – договор, чийто падеж настъпва през предварително определени интервали от време, а размерите им са изначално определяеми, независимо от това дали отделните плащания са с еднакъв или различен размер.

Съгласно нормата на чл.114, ал.1 ЗЗД давностният срок започва да тече от момента, в който вземането е станало изискуемо. Според Общите условия за продажба на топлинна енергия от ищцовото дружество от 2016 г., купувачите са длъжни да заплащат месечните дължими суми за топлинна енергия в 45-дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят. Тъй като настоящият иск се счита предявен от момента на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение – 30.08.2021 г., на основание чл.422, ал.1 ГПК, към този момент е изтекла погасителната давност за вземания, станали изискуеми преди 30.08.2018 г., каквито в случая се явяват вземанията за периода м.05.2017 г. – м.06.2018 г. /вземането за м.06.2018 г. става изискуемо на 14.08.2018 г./, в размер на сумата 2 390, 33 лв., при определяне на който съдът съобразява представените съобщения към обща фактура № 0096531219/31.07.2018 г. (л.25) и съобщения към обща фактура № 0106348918/31.07.2019 г., както и таблица към т.4 от констативно-съобразителната част на СТЕ.

По изложените съображения съдът намира, че непогасени по давност са вземанията за периода м.07.2018 г. – м.04.2019 г. в размер на сумата 2 449, 98 лв.

За посочената сума ответниците отговарят съобразно квотите в съсобствеността, както следва: В. БЛ. БЛ. – 5/8, Л.Х. Б. – 1/8, БЛ. ХР. Б. – 1/8 и П. ХР. Б. – 1/8.

Върху погасената по давност главница за периода м.05.2017 г. – м.06.2018 г. лихва не се дължи по арг. от чл.119 ЗЗД.

По отношение на главните вземания за периода м.07.2018 г. – м.04.2019 г. приложение намират Общите условия на ищеца от 2016 г., при съобразяване на които се налага извод, че в полза на ищеца съществува вземане за мораторна лихва, начислена в периода 15.09.2018 г. – 05.08.2021 г., в размер на 576, 26 лв., определен по реда на чл.162 ГПК.

За посочената сума ответниците отговарят съобразно квотите в съсобствеността, както следва: В. БЛ. БЛ. – 5/8, Л.Х. Б. – 1/8, БЛ. ХР. Б. – 1/8 и П. ХР. Б. – 1/8.

По силата на чл.22 от Общите условия на ищеца от 2016 г. дяловото разпределение на топлинна енергия се извършва възмездно от продавача по реда на чл.61 и сл. от Наредбата за топлоснабдяването или чрез възлагане на търговец, избран от клиентите на ЕС, като съгласно ал.2 на същите клаузи – клиентите заплащат на продавача стойността на услугата дялово разпределение, извършвана от избрания от тях търговец.

В чл.61, ал.1 от действащата през исковия период Наредба № 16-334 от 06.04.2007 г. за топлоснабдяването (отм.) е предвидено, че дяловото разпределение на топлинната енергия между клиентите в сграда – етажна собственост, се извършва възмездно от лицето, вписано в публичния регистър по чл.139а ЗЕ и избрано от клиентите или от асоциацията по чл.151, ал.1 ЗЕ, при спазване изискванията на тази наредба и приложението към нея.

Съгласно чл.36 от Общите условия на ищеца от 2016 г. клиентите заплащат цена на услугата дялово разпределение /извършвана от избран от клиентите търговец/, като стойността се формира от: цена за обслужване на партидата на клиент и цена на отчитане уредите за дялово разпределение. В клаузата на чл.36, ал.2 от Общите

условия 2016 г. е предвидено, че редът и начинът на заплащане на услугата се определя от продавача, съгласувано с търговците, извършващи услугата дялово разпределение, и се обявява по подходящ начин на клиентите. С общите условия, одобрени от ДКЕВР, се урежда съдържанието на договора за продажба на топлинна енергия между страните, който на основание чл.20а ЗЗД има сила на закон за последните.

Предвид горните обстоятелства ищецът се легитимира като субект, който има право да получи цената на извършваната услуга дялово разпределение, съобразно което предявените искове за установяване на дължимостта на тази сума в полза на „****“ *** – в качеството му на продавач на топлинна енергия, се явяват установени по основание.

Общият размер на дължимата цена на дяловото разпределение за периода м.07.2018 г. – м.04.2019 г. възлиза на сумата от 19, 30 лв., определен по реда на чл.162 ГПК при съобразяване на счетоводна справка на ищеца на л.28 от делото, както и заключението на СТЕ и ССЕ.

От страна на ответниците своевременно е направено възражение за погасителна давност. По вече изложените съображения погасени по давност са вземанията, чиято изискуемост е настъпила преди 30.08.2018 г., каквото в случая се явява вземането за м.07.2018 г., станало изискуемо на 01.08.2018 г., в размер на 1, 93 лв.

Непогасени по давност са вземанията за периода м.08.2018 г. – м.04.2019 г. в размер на сумата 17, 37 лв.

За посочената сума ответниците отговарят съобразно квотите в съсобствеността, както следва: В. БЛ. БЛ. – 5/8, Л.Х. Б. – 1/8, БЛ. ХР. Б. – 1/8 и П. ХР. Б. – 1/8.

Съдът намира, че лихва върху главницата за цената на дяловото разпределение не се дължи, доколкото от страна на ищеца не се установява при условията на пълно и главно доказване изпадането на длъжника в забава по отношение на главния дълг – не е предвиден срок за заплащане на задължението, с оглед на което ответникът изпада в забава след покана, каквато не се установява да е била отправена до него.

По разноските:

С оглед изхода на спора на ищеца следва да се присъди, на основание чл.78, ал.1 ГПК, сумата от 86, 10 лв. разноски за заповедното и сумата от 363, 57 лв. разноски за исковото производство, които следва да бъдат понесени от ответниците съобразно квотите им в съсобствеността.

Ответниците имат право на разноски съобразно отхвърлената част от исковете, на основание чл.78, ал.3 ГПК, но доколкото не претендират разноски, нито ангажират доказателства да са сторили такива, разноски не следва да им се присъждат.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО, че В. БЛ. БЛ., ЕГН *****, Л.Х. Б., ЕГН *****, П. ХР. Б., ЕГН ***** и БЛ. ХР. Б., ЕГН ***** дължат на „****“ ***, ЕИК ***, на основание чл.422, вр. чл.415 ГПК, вр. чл.79, ал.1 ЗЗД, вр. чл.149 ЗЕ и чл.422, вр. чл.415 ГПК, вр. чл.86, ал.1 ЗЗД, в условията на разделност, както следва:

В. БЛ. БЛ. – 5/8, Л.Х. Б. – 1/8, БЛ. ХР. Б. – 1/8 и П. ХР. Б. – 1/8 от следните суми:
сумата **2 449, 98** лв. – главница, представляваща стойност на доставената

топлинна енергия за топлоснабден имот с адрес: гр. София, пл. „****“ № 7, вх. В, ет. 2, ап. 37, аб. № 15275, за периода м.07.2018 г. – м.04.2019 г., ведно със законната лихва от датата на заявлението по чл.410 ГПК – 30.08.2021 г. до окончателното изплащане;

сумата **576, 26** лв. – мораторна лихва за периода 15.09.2018 г. – 05.08.2021 г.;

сумата **17, 37** лв. – главница, представляваща цена на услугата дялово разпределение за периода м.08.2018 г. – м.04.2019 г.,

за които суми е издадена заповед за изпълнение по чл.410 ГПК от 09.09.2021 г. по ч.гр.д. № 50573/2021 г. на СРС, ГО, 62 състав, като

ОТХВЪРЛЯ иска за признаване на установено съществуването на: вземането за стойността на доставената топлинна енергия за сумата над **2 449, 89** лв. до **4 867, 66** лв. и за периода м.05.2017 г. – м.06.2018 г.; вземането за мораторна лихва върху нея за сумата над **576, 26** лв. до **1 141** лв.; вземането за цената на дяловото разпределение – за сумата над **17, 37** лв. до **19, 30** лв. и за периода м.07.2018 г.; вземането за мораторна лихва върху цената на дяловото разпределение – в пълния предявен размер от **4, 95** лв. за периода 31.08.2018 г. – 05.08.2021 г.

ОСЪЖДА В. БЛ. БЛ., ЕГН ***** да заплати на „****“ ***, ЕИК ***, на основание чл.78, ал.1 ГПК, сумата от **53, 81** лв. разноски за заповедното и сумата от **227, 23** лв. разноски за исковото производство.

ОСЪЖДА Л.Х. Б., ЕГН ***** да заплати на „****“ ***, ЕИК ***, на основание чл.78, ал.1 ГПК, сумата от **10, 76** лв. разноски за заповедното и сумата от **45, 45** лв. разноски за исковото производство.

ОСЪЖДА П. ХР. Б., ЕГН ***** да заплати на „****“ ***, ЕИК ***, на основание чл.78, ал.1 ГПК, сумата от **10, 76** лв. разноски за заповедното и сумата от **45, 45** лв. разноски за исковото производство.

ОСЪЖДА БЛ. ХР. Б., ЕГН ***** да заплати на „****“ ***, ЕИК ***, на основание чл.78, ал.1 ГПК, сумата от **10, 76** лв. разноски за заповедното и сумата от **45, 45** лв. разноски за исковото производство.

Решението е постановено при участието на трето лице-помагач на страната на ищеца – „****“ ***.

Решението подлежи на обжалване пред Софийския градски съд в двуседмичен срок от съобщаването му чрез връчване на препис.

Съдия при Софийски районен съд: _____